

opusdei.org

Poruka pape Lava XIV za korizmu 2026.

Sveti Otac nas poziva da ponovno otkrijemo korizmu kao vrijeme „slušanja“ i „posta“: obraćenje koje preobražava srce i očituje se u ljubaznosti naših svakodnevnih interakcija. Put do „razoružavanja jezika“ i učenja kako iz naših svakodnevnih odnosa graditi „civilizaciju ljubavi“.

13.02.2026.

Draga braćo i sestre!

Korizma je vrijeme u kojem nas Crkva s majčinskom brižnošću poziva ponovno staviti Božje otajstvo u središte svojega života, kako bi naša vjera bila oživljena i kako nam duh ne bi lutao usred svakodnevnih briga i rastresenosti.

Svaki put obraćenja započinje time da dopustimo da Božja riječ dopre do nas i prigrlimo je poučljiva duha. Postoji, dakle, veza između dara Božje riječi, gostoljubivog prostora koji joj dajemo i duboke promjene koju ona donosi. Zato korizmeni hod postaje povlaštena prilika da prignemo uho Gospodinovu glasu i obnovimo svoju odluku da slijedimo Krista, prolazeći s njim put koji vodi do Jeruzalema, gdje se dovršuje otajstvo njegove muke, smrti i uskrsnuća.

Slušati

Ove godine želim, u prvom redu, skrenuti pozornost na važnost

davanja prostora Riječi kroz *slušanje*, zato što je spremnost na slušanje prvi znak kojim se očituje želja za uspostavljanjem odnosa s drugim.

Sâm Bog, objavljujući se Mojsiju u gorućem grmu, pokazuje da je slušanje prepoznatljiva značajka njegova bića: „Vidio sam jade svoga naroda u Egiptu i čuo mu tužbu“ (*Izl* 3, 7). Slušanje vapaja potlačenog početak je povijesti oslobođenja, u koju Gospodin uključuje i Mojsija, šaljući ga da utre put spasenja njegovoj djeci bačenoj u ropstvo.

On je Bog koji nas želi uključiti i koji danas dopire također do nas mislima od kojih mu srce uzdrhti. Zato nas slušanje Riječi u liturgiji uči istinitijem slušanju stvarnosti: Sveto pismo nam omogućuje prepoznati – usred mnoštva glasova koji se razliježu u našem osobnom i društvenom životu – glas koji se izdiže iz patnje i nepravde, kako ne

bi ostao bez odgovora. Ući u taj unutarnji stav prijemčivosti znači dopustiti Bogu da nas danas pouči slušati kao što *On* sluša, do te mjere da možemo prepoznati da „teške prilike u kojima grcaju siromasi predstavljaju vapaj koji je u povijesti ljudskog roda stalni izazov i traži odgovor od nas samih u našem životu, od naših društava, od naših političkih i ekonomskih sustava i – ne manje važno – od Crkve.“ [1]

Postiti

Ako je korizma vrijeme slušanja, *post* predstavlja konkretnu praksu koja nas priprema za primanje Božje riječi. Uzdržavanje od hrane, naime, je vrlo drevna i nezamjenjiva isposnička praksa na putu obraćenja. Upravo zato što uključuje tijelo, omogućuje nam jasnije prepoznati što je to za čim „gladujemo“ i što držimo bitnim za naš opstanak. Pomaže nam, dakle, prepoznati i

dovesti u red naše „apetite“, održavati našu glad i žeđ za pravednošću budnom, izbavljajući je iz ralja rezignacije i usmjeravajući je tako da postane molitva i odgovornost za bližnjega.

Sveti Augustin, s duhovnom tankoćutnošću, daje nazrijeti napetost između sadašnjeg časa i budućeg ispunjenja koja se provlači kroz to čuvanje srca. On primjećuje da „u ovozemaljskom životu ljudima je palo u dio da gladuju i žeđaju za pravednošću, ali utažiti ih to pripada drugom životu. Anđeli se nasićuju tim kruhom, tom hranom. Ljudi pak gladuju za njom, svi smo privučeni njoj kao nešto što silno priželjkujemo. Upravo to priželjkivanje proširuje dušu i čini je većom.“ [2] Post, shvaćen na taj način, omogućuje nam ne samo dovesti u red tu želju, pročišćavajući je i čineći je slobodnijom, već i

proširiti je tako da smjera k Bogu i bude usmjerena na činjenje dobra.

No, da bi zadržao svoj istinski evanđeoski značaj i izbjegao napast da uzoholi srce, post valja uvijek živjeti u vjeri i poniznosti. To traži od nas da ostanemo ukorijenjeni u zajedništvu s Gospodinom, jer „tko se ne zna hraniti Božjom riječju, ne posti kako treba“. [3] Kao vidljivi znak našeg unutarnjeg napora i zalaganja da se, uz pomoć milosti, odvratimo od zla i grijeha, post mora uključivati također druge oblike odricanja koji nas vode usvajanju skromnijeg načina života, jer „samo askeza čini kršćanski život snažnim i autentičnim“. [4]

Zato vas želim pozvati na veoma konkretan i često podcijenjen oblik suzdržavanja, a to je suzdržavanje od riječi koje bole i povrjeđuju naše bližnje. Započnimo s razoružavanjem svoga jezika:

odrecimo se oštrih riječi, brzopletih sudova, toga da loše govorimo o onima koji nisu prisutni i ne mogu se braniti, te klevetanja. Umjesto toga, nastojmo naučiti odvagivati svoje riječi i njegovati ljubaznost: u obitelji, među prijateljima, na radnome mjestu, na društvenim mrežama, u političkim raspravama, u sredstvima komunikacije i u kršćanskim zajednicama. Tada će mnoge riječi mržnje ustupiti mjesto riječima nade i mira.

Zajedno

Na posljetku, korizma ističe dimenziju slušanja Božje riječi i posta u životu zajednice. I sama Biblija na više načina podcrtava taj vid. Tako se, primjerice, u knjizi Nehemijinoj opisuje kako se narod okupio da sluša javno čitanje knjige Zakona i pripravljaio se postom za ispovijedanje vjere i klanjanje, kako

bi obnovio savez s Bogom (usp. *Neh* 9, 1-3).

Slično tome, naše župe, obitelji, crkvene skupine i redovničke zajednice pozvane su u korizmi poduzeti zajednički hod, u kojem će slušanje Božje riječi i vapaja siromahâ i Zemlje postati oblik zajedničkog života, a post temelj istinske pokore. U tom svjetlu, obraćenje se ne odnosi samo na savjest pojedinca, već i na stil odnosâ, kvalitetu dijaloga i sposobnost da se uhvatimo u koštac sa izazovima koje stvarnost stavlja pred nas i da prepoznamo što uistinu vodi naše želje, bilo u našim crkvenim zajednicama, bilo u svijetu u cjelini, žednom pravde i pomirenja.

Predragi, molimo za milost korizme koja će naše uho učiniti pozornijim prema Bogu i najmanjima među nama. Molimo za snagu posta koji se proteže i na jezik, kako bi bilo manje

riječi koje bole, a više prostora
pripalo glasovima drugoga. Nastojmo
oko toga da naše zajednice budu
mjesto gdje će vapaj onih koji pate
biti dobrodošao, a slušanje rađati
putove oslobođenja, kako bismo
spremnije i revnije pridonosili
izgradnji civilizacije ljubavi.

Od srca blagoslivljam vas i vaš
korizmeni hod.

*Iz Vatikana, 5. veljače 2026., spomen
sv. Agate, djevice i mučenice.*

PAPA LAV XIV.

.....

[1] Apostolska pobudnica Dilexi te (4.
listopada 2025.), 9.

[2] Sv. Augustin, O korisnosti posta, 1,
1.

[3] Benedikt XVI., Kateheza (9. ožujka 2011.).

[4] Sv. Pavao VI., Kateheza (8. veljače 1978.).

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/poruka-pape-lava-xiv-za-
korizmu-2026/](https://opusdei.org/hr-hr/article/poruka-pape-lava-xiv-za-korizmu-2026/) (20.03.2026.)